

Z nových epigramů J. S. Machara.

U nás...

Prorokuj, že je u nás zle, že bude hůř rok za rokem, prorokuj vždy to nejhorší — a budeš dobrým prorokem.

Naše poezie.

Je na psu, věru po čertech básnictví naše, příteli — tím starým došel dávno dech, mladí ho nikdy neměli.

Koncentrace.

Tak zanechojte kritik, svárů, je u nás k smíru nálada! A táhněte tu naši káru — jak? kudy? kam? — jak pánbů dá.

Sentimentální píseň.

Chudobko, zkvětá v podzímí, zrosená krve krápějí, máš ještě víru v modré nebe a v teplé slunce nadějí?

Nemoudrý kvítku, z kalných mračen jen metelice zavějí — v té černé zemi je tak klidno, proč nezůstals tam raději?

V začarovaném kruhu...

Ne, utéct nelze české bídy naší...

Jsi v cizí zemi — po tobě tam sáhne, jsi v dávných časech — ona zas tě stáhne najednou k sobě. Ty ji v lice biješ, rveš vlasy, šaty, do očí jí plješ — a ona vše to se smíchem jen snáš.

A čím víc zuříš, tím víc smích ten výská — A při tom prsty hrdo tobě stiská a čím víc biješ, tím je hlouběj tlačí. Už samým vztekem je ti v duši k pláči. A kolem stojí na sta českých lidí, baví se bojem, který tady vidí, tvůj chrapot baví je i skřek tvé zlosti — i definují sobě s rozřafností: Ne, nelze utít české bídy naší...

OTAKAR CHARVAT:

Jednou na podzim.

Povídka o mém příteli.

Farmy, roztroušené osady a malá nebrasská městečka, vše střídal se před očima Filipa Doubravy jako v kaleidoskopu. Už téměř celé dvě hodiny seděl ve vlaku, ale až dosud neunavil jej pohled na rozlehlé lány polí, jež tu začernaly, tu šedivě zelené a jinde opět temně zažloutlé vyhlížely jako různobarvý koberec. A mezi tím pestřily se farmy, nově natřené, z nichž vystupoval dým, jenž jako had plazil se po polích, pod mlhavou, podzimní oblohou. Bylo melancholické ráno, jednoho z posledních dnů listopadových, jež upoutalo Doubravu tak, že ani oči téměř nepozvedl od obrazu, mihajícího se před ním a měnícího každé chvíle svou tvárnost. Kdesi na východě, z krvavě rudých ranních červánků vyhoupl se slunce... Celý kraj zatopil se nesmělými prvými jeho paprsky, před nimiž rychle prehalý ranní mlhy a tála sotva znatelná bílá jinovatka.

Cestujícím, sedícím s ním v káře, nevěnoval valné pozornosti. Seděla tu jakási starší žena, bezpochyby farmářka, vracející se z města, obložená spoustou balíků různé velikosti. V jiném koutě seděla celá rodina, otec, matka a tři děti v různém věku, vracející se odkudsi z návštěvy, jak Doubrava postřehl z několika slov, jež letmo zaslechl. Hned za ním dva němečtí farmáři hlasitě o čemsi rokovali, živě rozhánějící se rukama. Jiných cestujících tu nebylo. Nebylo na nich žádné zajímavosti a proto žádný z nich neupoutal zrak Doubravův, až tento jindy rád pozoroval lidi a jejich způsoby.

Zapálil si doutník a opět oddal se tomu svému tichému zamyšlení

a vzpomínkám na rodný kraj, jež budil pohled na ty různobarvé čtverce polí, mezi nimiž tu a tam žlutala se dosud nesklizená kukuřice.

Vzpomínal na ty milé kraje za mořem, od nichž už odloučen je celé čtyři roky. Málo přes dvacet let mu bylo, když je opouštěl, aby tu za mořem hledal své štěstí...

Usmál se... "Štěstí", vyklouzlo mu bezděčně z úst. Farmářka, nedaleko něho sedící, podívala se na něho polo udiveně, polo tázavě, jsouc v rozpacích, mluvil-li k ní či k někomu jinému. Doubrava se za pálil a obrátil opět zrak na nižší skupinu stromů.

Oh, pravda, k čemu on, Doubrava, má vzpomínat na iluze, jež dávno již ztratil a když již poněkud s poměry se smířil? K čemu ztrpčovat se dnešní krásné ráno, jež tak mile na něho působilo a které na chvíli přivedlo jej na milé vzpomínky? A konečně, vždyť nikdo z vlasti jej nevytval, šel sám, dobrovolně, maje hlavu i mysl přeplněnou různými sny a ideály.

Tehdáž neměl ani tušení, jaké zklamání připraví mu ta země blahobytu a dollarů, o níž tolik blouzníval často do noci.

Pamatuje se dobře na krejčího Kaplana z rodné jeho dědiny, jak mu o Americe vyprávěl věci přímo až neuvěřitelné. Kaplan přijel po letech na návštěvu do vlasti a v celé dědině jeho objev způsobil veliký rozruch. Před lety nepatrný chudý krejčík, který vzpěně se ženou jen že tak stěží uhájil si své živobytíčko, vrátil se jako pán, se zlatým řetězem u kapesních hodinek a s pozlacenými zuby v ústech. Celá vesnice se přišla na něho podívat, když v hospodě udiveným sousedům vykládal, co že je ta Amerika. Každému tykal a každému podával ruku. Starostovi zrovna tak jako tomu nejposlednějšímu chalupníku... Vykládal jim, že v Americe je život docela jiný, tam že bídy není a každý že tam žije jako pán... A jací pokročilí lidé tam jsou. Českých spolků v každém městečku je plno a rovněž všude jsou české školy. Sousedé vyvalovali oči, divíce se tomu. A Kaplan i s místním farářem se pohádal a sousedům vyložil, že v Americe se už vůbec ničemu nevěří, tam že jsou lidé ve všem u předu. A před hospodu vyšel a mezi dětmi peníze rozhazoval, krejčáry zrovna tak jako pětníky, jakoby mu nezáleželo ani na stovkách...

V hovoru s Doubravou prohlásil, že on, Doubrava, by v Americe udělal štěstí. Všude by ho potřebovali. Mohl by ku příkladu působiti u nich jako učitel české sobotní a nedělní školy.

"My bychom se už o vás postarali", řekl tehdy. V jeho řeči bylo vůbec mnoho sebevědomí. Doubrava poslouchal, a v mysli maloval si obrazy ty nejkrásnější. Tedy učitelem by tam mohl být, on, který po dlouhé době studii, ve venkovském obchodě svého otce jen tak že živořil. Doubrava byl slovy Kaplanovými nadšen.

Dlouho do noci přemýšlel o těch slibných nadějích, jež vzbudil v něm Kaplan. Nemohl usnouti. Byl by konec tomu vesnickému životu, konec toho života, který jej nudil a pomalu ubíjel. Byl původně určen ku studiu, ale otec před dvěma roky náhle všechny jeho naděje zmařil, prohlásiv, že lépe mu bude, když věnuje se obchodu. Byl tehdy v septimě, když otec přišel k tomu náhledu. Do oktáv už nešel. Otec jeho, vesnický kupec, nedbal jeho úpěnlivých prosob, aby učeal jej dokoněti studia, nedbal ani pláče své ženy, která rovněž

stála při Filipovi. Přikoval ho k usmolenému pultu, za nímž trávil Filip den za dnem, měsíc za měsícem, cítě se stále nešťastnějším. Ať snažil se jakkoli, starý Doubrava nepřinutil svého synka, aby vžil se do svého povolání. Filip nedovedl jako otec žertovat s vesnickými děvčaty, nedovedl dělati dvojsmyslné vtipy, jimiž zvláště u starších selek získával si starý Doubrava přízně veliké.

Filip měl jiné sny a touhy. Blouznil o velkých městech, o spolkovém životě, o národních snahách, o tom, jak prospěti mohl by svému lidu, jako různí spisovatelé a publicisté, jichž spisy potají čítal ve své malé světničce, po celodenní práci. Nebylo tudíž divu, že Kaplan udeřil na pravou strunu, jež rozvučela se tak, že těžko dala se již uklidnit. A neuklidnila se ani tehdy, když Kaplan odejel...

Filip Doubrava myslil na nový svět stále, na to myslil, jak mohl by uplatnit své síly tam za mořem, v té zemi neznámé, jež každému skýtá tolik nadějí. Na mysli stále tanuly mu epizody z Bret Harteyovy "Cressy", příběhy mladého učitele v californské osadě Indian Springs. Stále vznikala v něm touha prožiti cosi podobného, žiti takovým životem jako ten mladý americký učitel, prožiti tutěž idyllickou lásku ku své žačce jako hrdina oblíbeného románu californského básníka.

A s těmi myšlenkami vzrůstala zároveň touha po zámořských svátcích, touha, jejíž splnitelnost považoval Doubrava den ode dne za možnější. Doma s otcem však bál se o tom promluvit. Jen matec, dobré to venkovské ženě, se svěřil a v slzách mluvil o svých bojích duševních, o svých velikých snech a o svých touhách.

A jak jméno té záhadné země vyslovil, matka za hlavu se chytla a zahřežkovala. Jeho odhodlanost považovala za nevděk a zneuznání mateřské lásky. Nesla sice trpce jeho záměrovosti, ale nemohla pochopiti, že pro uklidnění a uspokojení měl by jeti až do končin tak dalekých...

Vymlouvala mu ty myšlenky, ale marně. Jako děcko se stulil do klína jejího, okolo krku jí vzal a znova prosil. Vždyť tam má známé, neztratí se, přijede zpět... Aby otec jen poprosila, on, Filip, že ví, že otec jí neodepře.

A matka šla... Doubrava se pamatuje, že toho dne byl v domě veliký křik. Otec nechtěl o něm podobně ani slyšet, křičel a o Kaplanovi vyjádřil se velmi nepěkně.

A konec konců Filipa k sobě zavolal, znovu mu domlouval a hrozil... Od té doby byl na Filipa přísnějším, domnívaje se, že přísností svou učiní v myšlenkách Filipových nějaký obrat.

Ale marná byla snaha otce i matky. Filip tím houževnatěji přemýšlel o odjezdu, kterému odhodlal se vzdor všemu zbraňování rodičů.

Konečně i matka smířila se s jeho plány a denně domlouvala starému Doubravovi, aby chochovi nezbraňoval, že tam za mořem ztratit se nemusí a že trocha zkušeností škodit mu nemůže. Leč otec zůstal stále tak tvrdým jako dřívě. A konečně když prosby ženy provázeny byly pláčem a nářkem, že hoch chřadne a že se ještě utrápí, starý Doubrava prohlásil, že je mu to již hostejno, ať si jede, chce-li.

A tak jednoho dne rozaloučil se mladý Doubrava s rodiči i s 3 mladšími sourozenci a vydal se na cestu.

Pamatuje se, že otec ruku křehovitě mu stiskl, na čelo vřele políbil a matka i sourozenci plakali. Doubrava často i vzpomíná, že mu tehdy bylo přece jen těžko a úzko u srdce. Pokračování.

Pozemky v Severozápadní Kanadě.

Neúroda jest neznáma v nejlepších distriktech severozápadní Kanady, a tyto distrikty byly spoře osazeny po patnácti neb dvacet roků. Víte o některé krajině, o níž se může tvrditi něco takového a aby se to mohlo také dokázati? Cheete-i pozemek k farmání, proč nevynajdete sami pro sebe, zdali výše uvedeně tvrzení jest pravdivé či nikoliv. Nejlepší pozemky v těchto distriktech budou nepochybně vstoupiti v ceně, až vystoupí akra na \$50. Vlastníme výborné pozemky v nejlepších distriktech a nabízíme je za běžné ceny, buď za hotové aneb na dlouhou dobu. Pište na adresu F. L. HARRIS, Agent for The Settlers Land Company Limited, Lock Box 17, Edmonton, Alberta, Canada, aneb ještě lépe vsedněte na vlak a přijďte sem. Bude se vám líbiti vše asi v této krajině její podnebí, její jistá úroda a výnos úrody. Úroda tohoto roku jest jen obyčejná, a přes 100 bušů ovsu bylo vypěstováno ve značném počtu případů a až 45 bušů pšenice. Minulý rok až 120 bušů ovsu po akru a 60 bušů pšenice se urodilo. Jest zde mnoho lidí z jižních Spojených Států a ti všichni okouzleni jsou podnebí, zimním i letním, což jest tak dobré odporučené, že si lepšího žádná krajina nemůže přáti. Není ničeho, co by bylo přesně krajině této na závadu u jakémkoliv způsobu, za to však jsou tu mnohé dobré stránky. Náš pozemek jest vlnitý; žádná bahniško; žádná alkali; žádná roští; může býti celý najednou prolomen. Ornice jest tučná a hluboká a v celé secei není deset akřů, jež by se nechořily ku vzdělání.



Bezplatné vyléčení pro slabé muže. Elektrický pás zdarma.

Nejlepší elektrický pás na světě. Za tím účelem, bychom oznamovali náš Jersey elektrický pás a uvedli je do všech míst kde nejsou známy. Zašleme komukoliv, potřebuje-li jej. Jeden z těchto páků úplně zdarma, bez výloh. Jest to poctivá nabídka od spolehlivé firmy. Nezapomejte žádných peněz, neboť pás jest darem. Ztrácti-li životní sílu, cítíte-li se znavenými souřadkami, slabými a nervosními, stárnete-li rychle, ztratili-li jste mladistvou svěžest, trpíte-li na slabá neb zmračená záda, na ztrátu mužnosti, nezálibnost neb nadměrné žily a je-li již na bažení stálého placení lékařům aniž byste za ně dosáhli jakéhokoliv úspěchu, můžete býti vyléčeni, budete-li nositi Jersey elektrický pás! Víme, že náš elektrický pás vyléčí a my též víme, že jej i nadostí odporuče všem ostatním trpícím osobám. Tím způsobem obdržíme mnoho objednávek a tak budeme mítí hrazené výlohy této nabídky zdarma. Myšlíte doopravdy, co zde pravíme. Zašlete nám vaše jméno a adresu a poštovní známkou a pás bude vám zaslán zdarma. 101f JERSEY SPECIALTY CO., 115 Cedar St., New York City.

Dbejte o své zdraví.

Při podzimním měnivém počasí, každý cítí i změnu ve svém zdraví. Kdo však zná cestu k zabezpečení a udržení si dobrého zdraví ten má vždy



Storzo pivo nabylo nejvyšší uznání při Lincolnské státní výstavě r. 1904, nejvyšší uznání a zlatou medaili v transmissijské výstavě v Omaze roku 1908, nejvyšší uznání a zlatou medaili v Lewis-Clarkeově státní výstavě v Portlandu Ore. r. 1909. A to v skutku a nejvyššího uznání pivo v celobroevské a když rozhodovala porota nejzkušenějších odborníků. Žádné jiné pivo nedostalo tak vysokého schválení. Pijte Storzo pivo pro své zdraví. Mějte ho bezdu doma. Storzo Brewing Co. OMAHA.

Storzo PIVO. HIGH GRADE BOTTLED BEER. "Storzo pivo" prodávají všichni přední obchodníci. Nemá-li je váš, dopište si nám o ceny na přímou dodávku. Předplatte se na Pokrok pouze \$1 ročně.

Dr. A. Svobody Hořké Víno. Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékáře, odporučené ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno-li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezálibnosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v všech kvartových lahvicích. Zadejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích. S. JUNG & CO., MILWAUKEE, WIS., jediní majitelové. Cestujícím jednatel jest pan J. H. SHARY, 2957 FARNAM ST., OMAHA, NEB. Telefon 4927.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD. Pravidelná poštovní a paroplavební doprava z Baltimore do Brémen přímo po svých dvoustranných poštovních parcelách od 7.300 až 10.000 tun nosnosti. Cassel, Breslau, Rhein, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Neckr. Main. II. ajuta z Baltimore do Bremen od \$15.00 nahoru. Tyto paruky mají pouze jednu třídu kajut: sč oinařona jest jako II. kajuta. Vše jménované paruky jsou vřehatí soci. vřetně stburované a salony sálise pokoje kajut na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách. Další správy poskytávají generální jeckateli: A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill aneb jejich zástupce semí